

„Ach,“ řekla žena, která vše poslouchala, „je to opravdu chytrá kočka, ale není tak chytrá jako pes.“

Kočka spočítala psovy zuby (a zdály se jí hezky ostré), než řekla: „Když budu v jeskyni, budu k dítěti hodná vždy, provždy a navždy, nebude-li mě tahat příliš silně za ocas. Ale zůstanu kočkou, která chodí sama a je jí jedno kde!“

„Nebude ti to jedno, budu-li nablížku,“ řekl pes. „Kdybys nebyla řekla ta poslední slova, byl bych zavřel svou tlamu provždy, navždy a navždycky, ale teď tě zaženu na strom vždy, kdykoli tě spatřím. A tak učiní každý správný pes, který přijde po mně.“

Pak muž hodil po kočce obě své boty a kamenný mlát (dohromady to dělalo tři), kočka vyletěla z jeskyně a pes ji zahnal na strom. A od toho dne, drahoušku, tři správní mužové ž pěti vždy hodí po kočce všelijakými věcmi, kdykoli ji spatří, a každý správný pes ji vždy zažene na strom. Ale i kočka plní smlouvu. Chytá myši a je hodná na děti v domě, jestliže ji netahají příliš silně za ocas. Ale jinak, když není v domě, a zvláště když vychází měsíc a nastává noc, stává se kočkou, která chodí sama a je jí jedno kde. Pak odchází, mávaje ocasem, na samotější toulky do vlhkých, divokých lesů, do vlhkých, divokých stromů nebo na vlhké, divoké střechy.

(Z angličtiny přeložil Zdeněk Hobzík)

